

1. december

Langt ude i skoven, der hvor træer og buske gror tæt og brombær rankerne snor sig rundt om benene på en, når man forsøger at komme igennem dem, der ude bor nisserne.

De nisser jeg vil fortælle om bor i en lysning bagved nogle tætte buske, tæt ved en lille sø, hvor de kan svømme om sommeren og lave glidebaner på isen om vinteren.

Nisserne bor i små hytter eller huler, som de selv bygger af sten og grene og mos og hvad de ellers kan få fat på. De små hytter ligger mellem store træerødder eller i læ af store sten, og der bor nisserne hyggeligt og bekvemt med et stort ildsted til at lave mad på, og stole og borde og senge som de mest fingernemme nisser har lavet.

Nu tænker du måske, at nissernes huler ikke kan være ret store, når de kan ligge mellem et stort træes rødder, og det er de heller ikke. For nisserne er ikke ret store. De siger selv, at en voksen nisse er fire æbler høj, men de æbler, som nisserne kender til, er de små vilde æbler, der gror ude i skoven, så en velvoksen nisse er kun lidt større end et voksent menneskes hånd. Men bortset fra at de er små, så ligner nisser mennesker meget. De elsker at synge og danse og lege og de holder af at spise god mad, og ligesom mennesker, i hvert fald menneskebørn, synes de at julen, er den bedste tid på året.

Nisserne lever mest af det, de kan finde i skoven. Om sommeren samler de bær og frugter og om efteråret nødder, bog og agern. Noget af det gemmer de i deres forråds-kamre, så de har noget at leve af når det er vinter med sne og frost. Men nisserne holder også forfærdelig meget af grød og for at få mel og gryn til grød har de lavet en aftale med deres gode venner musene om, at de hjælper nisserne med at samle korn på markerne, og bære det hjem til nissehusene. Til gengæld strikker nisserne så ørevarmere til musene så de ikke skal fryse når de løber rundt uden for om vinteren. Og det er musene vældig tilfredse med.

Men nisserne skal jo også have tøj på kroppen og - især- huer på hovedet. Så nisserne har lært noget af fuglene. De samler den uld som fårene på marken går og taber i store totter. Fuglene bruger ulden til at fore deres reder med, men nisserne laver garn af ulden og garnet bliver til tøj og huer.

Nisserne har tre huer. En grøn, en grå og en rød. Den grønne bruger de om foråret og sommeren, den passer godt til de grønne blade og græsset, synes de. Den grå er lidt mere kedelig. Den bruger de om efteråret og vinteren, når det er lidt mørkt og trist. Den tredje er den festlige røde nissehue som nisserne tager på den 1. december og beholder på lige til julen er forbi.

Nu tænker du måske, at det må være lidt kedeligt at leve som nisse ude i skoven, selv om de har dyrene og fuglene som selskab. Og det er det måske også sommetider, især i de lange mørke vinteraftner, når der stadig er længe til jul. Men nisserne - især de ældre nisser - er vældig gode til at fortælle historier, om nisser og trolde og dyr og mennesker. Nisser elsker at høre historier, og især ved juletid kan de vældig godt lide at høre historier om mennesker. Men selv om de godt kan lide historierne, så tror de de fleste nisser ikke på at der findes rigtige mennesker - ligesom der er mange mennesker, der ikke tror på nisser, selv om de godt kan lide at høre historier om dem. Så sidste år var der to små nisser, der drog ud på en lang og farlig tur helt ud til en stor bondegård og videre ind til byen, for at finde mennesker. Men selv om de fandt rigtige mennesker og kom hjem og fortalte om dem, så er stadig mange nisser, der ikke rigtig tror på at det er sandt, og mener at mennesker kun findes i eventyrene.

De mest uhyggelige historier, nisserne kender, er dem, der handler om trolde. De største nissebørn fortæller sommetider troldehistorier bare for at gøre hinanden bange, og de små nissebørn må stoppe halstørklæderne ind i ørerne for at kunne sove om natten uden at få onde drømme. Faktisk er der næste ingen nisser der har set en trold i virkeligheden, men nogle af de ældre nisser, som har rejst langt omkring i skoven, har mødt troldene i deres ungdom og kan fortælle historier om dem, og som alle andre historier bliver troldehistorierne bedre og bedre og mere og mere uhyggelige for hver gang de bliver fortalt.

Den klogeste af alle nisserne, Klogenis, har endda skrevet en bog om troldene, men den er der vist ikke andre end ham selv, der har læst.

Og sådan fordriver nisserne tiden i de mørke vinteraftner med sang og historier, men selv om livet i skoven som regel er stille og fredeligt, så sker der skam også spændende og sommetider ligefrem farlige ting i nissernes liv. Og det er nogle af de ting som den historie jeg nu vil fortælle, skal handle om.

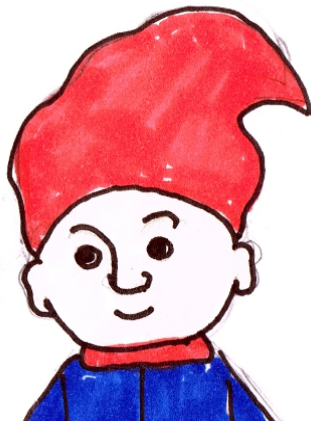
Den første december er en af årets allerbedste dage, synes nisserne, for da begynder julen for dem, og det første de gør er at skifte deres praktiske og lidt kedelige grå nissehue ud med den festlige røde julenissehue.

I en af nissehytterne har hele familien travlt med at finde de røde huer frem, og det sker med temmelig megen larm og ballade. For når far og mor og 7 nissebørn alle sammen skal finde deres huer frem og prøve om de også passer i år – så går det ikke helt stille af.

Familien består af en Nissefar, som hedder far Nis og en Nissemor som hedder Tove, selv om de fleste bare kalder hende Nissemor. Det ældste nissebarn – som snart er lige så stor som en voksen nisse - hedder lille Nis, fordi han er opkaldt efter sin far, det næstældste nissebarn, som også er ved at være ret stor, er en pige, så hun hedder lille Tove efter sin mor. Og så er der de fem yngste nissebørn, som hedder Tre, Fire, Fem, Seks og Syv. Det er måske nogle lidt mærkelige navne, men da Nissemor og Nissefar fik flere børn, kunne de simpelthen ikke finde på flere navne, og da de jo ikke syntes at de kunne kalde alle deres børn Nis eller Tove, var de nødt til give dem navn efter deres nummer i rækken, så det blev altså til Tre, Fire, Fem, Seks og Syv. Nisser er ufattelig dårlige til at finde på navne!!

Og nu er de altså i gang med at finde huerne frem.

Nissefar står og hiver og haler i sin hue, for at få den ned over ørerne. ”Jeg kan ikke forstå det” knurrer han. ”Den må være krympet”. ”Tja” siger Nissefar – ”det kan jo også være, at dit hoved er blevet større, af al den grød du spiser!” Og så finder Mor Tove sin egen nissehue frem. Den ligger pænt foldet sammen i en skuffe og passer på en prik.

Lille Nis skælder ud over, at han ikke kan finde sin hue nogen steder. Og da han endelig finder den inde under sin seng er den helt støvet og krøllet. Og så skælder han lidt ud over det. Lille Tove har fundet sin hue, og står og prøver at sætte de på forskellige smarte måder. Hun er også i fuld gang med at plage Nissefar for at få en kvast i huen. ”Det har alle de andre nissepiger” siger hun. ”Det er moderne i år. Søde far, må jeg ikke få en kvast”. ”Nu må vi se”, siger Nissefar. ”Til jul måske”. Og så surmuler lille Tove lidt over det. Tre har også fundet sin hue, den er blevet lidt for lille til ham, men han er egentlig ligeglad. Bare han snart får noget at spise. Men Nissefar klapper ham på kinden og siger :”Som du dog vokser dreng. Men du kan glæde dig, jeg har en overraskelse til dig til jul”. Fire og Fem og Seks fik nye huer sidste år og de passer stadig fint i år, ”men jeg ønsker mig

altså et nyt halstørklæde Far ”siger Fem, ”det er helt trevlet i enderne”. ”Det gør jeg også” skynder Seks sig at sige, selv om hans halstørklæde er helt fint. ”Jeg vil gerne have nye sokker” siger Fire ”og hvis lille Tove skal have kvast i sin hue, vil jeg også have det”. ”Det vil jeg osse” siger Seks. ”Kvaster er for tøser” siger Fem. ”Ja, ja, nu må vi se” siger Nissefar. Lille Syv er ligeglad. Hun har arvet en af Fires gamle huer. Den er lidt for stor, men hun synes at det er sjovt at trække den ned over øjnene og sige ”Bøh!!!”

Da de alle sammen har fået nissehuerne på, og de har fået en portion grød at styrke sig på, går nissefamilien ud for at besøge de andre nisser, så de alle sammen kan beundre hinandens huer.

Og der er en hel del snak om, hvem der laver de pæneste huer – for ikke alle er lige så gode til at strikke som Nissefar – og en større diskussion om kvaster, som de fleste af de ældre nisser synes er noget pjank.

Men da det bliver aften, samles nisserne om et stort bål og synger alle de gode gamle nissesange. Den om nissen der sidder på loftet og spiser grød kan de særligt godt lide, for alle nisser elsker grød men bryder sig ikke særlig meget om rotter.

Fire og Fem holder mest af sangen om den lille nisse der rejste, for sidste år var de selv på en lang rejse ud for at finde mennesker.

”Men i år” siger Fem, ”i år skal vi ingen steder, vel Fire ?”

”Næh” siger Fire. ”Det skal vi vel ikke. Men man ved selvfølgelig aldrig”.